

91 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 24.VIII 1850
HUB, JVS handskriftssamling

Egen Saknade Make!

God morgon, Gud låte Dig vara vid hälsan. Om jag nu börjar med klagomål, öfver min stora ledsnad, att vara ensam utan Dig, och den stora oro jag, har för våra små, tro du kanske ej, men uppricktigt sagt, jag får ej ro förrenn du är hos oss. I går om afton var min oro störst, då hade jag så gärna vakat och skrivit till Dig, men att sitta ensam blef så hemskt. 10

Barnen äro friska, utom, Henrick, är som förut, den sissta ögon tand är ännu ej utsprucken, men det ser alldeles ut som den alldeles snart vore framme. Jag har ännu fortfarit att smörja hans mage om morgon och afton, och ännu håller han på med samma mixtur, jag har hittills tyckt det vara onödigt att fråga af D:r Pipping, då han ej så särdeles ofta haft öppning, fastän magen är dålig, men om det fortfar, måste jag väl besvåra honom. Barnen tycks äfven sakna Dig Napu springer ofta i Din Kammare för att söka Dig, och åt du ej fins, ropar han alltid Våjåh. 20

Med Calles hals tycks det vara alldeles på förbättring, han är nästan alls inte mera hes. Dagen efter din afresa lätt jag honom gå till Pipping, och han fick till svar, att han skulle hållas inne, och han har ej vidare varit ute, än hos Nervander. Calle hvad jag tyckt har läst flitigt, han har i dag examen, han ser så putsad och fiffig ut.

Det gick så olyckligt med min adress, jag lemnade den på bordet i din kammare. Han som går här alla Torsdagar och Måndagar, tog säkert lappen och torkade pennan med den ty när jag skulle komma för att skriva utan skriften på ditt bref var den försvunnen. nu har jag en ny. 30

Alla Måndagar och Lördagar skall jag skriva till Dig. Farväl Älskade Make, Kom, Kom, snart till dem som längtar dag och natt efter Dig

Din
Jeanette

Den 24 Augusti.

92 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 25.VIII 1850 40
HUB, JVS handskriftssamling

Helsingfors Den 25 Augusti

Älskade Make!

I dag har jag stort skäl att vara glad. Lilla Henricks sissta ögon tand är framme, han är mycket bättre, och nu hoppas jag att han med Guds hjälp blir alldeles bra. Om du mins så var han alltid svårast sjuk, alldeles förren tand blef synlig. Och i går hade han en svår dag. Derföre var min ångest så stor. 50

Mitt sista bref blef så halft, men som jag tyckte, att jag hade bestyrt undan allt, fick jag hem mjöl ifrån torget, och fick låf att räkna och fundera med Gubbarna, så att tiden blef alltför kort för min skrifning. Och sedan hade jag Henrick på knäet, han skref äfven, han är också nu här. Han öppnade lådan, der du brukade förvara namnammen, och du